

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 19.10.2011
SEK(2011) 1263 lõplik

KOMISJONI TALITUSTE TÖÖDOKUMENT

Mõjuhinnaugu kokkuvõte

Lisatud dokumendile

**Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus,
millega asutatakse Euroopa Ühendamise Rahastu**

{KOM(2011) 665 lõplik}

{SEK(2011) 1262 lõplik}

Käesolevas dokumendis esitatakse mõjuhinna aruande kokkuvõtte määruse kohta, millega luuakse Euroopa Ühendamise Rahastu, millest rahastatakse eelnevalt kindlaksmääratud transpordi-, energia- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiataristut. Kõnealuse uue õigusakti pakkus komisjon välja 29. juunil 2011 vastuvõetud teatises „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve” (edaspidi „mitmeaastast finantsraamistikku käsitlev teatis”) ja sellele lisatud dokumentides¹. Euroopa Ühendamise Rahastut käsitlev määrus kuulub nende õigusaktide pakmesse, mis reguleerivad transpordi-, energia- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiavaldkonda ning hõlmavad ka nimetatud kolme valdkonna poliitikaraamistikku² ja olemasolevaid finantsinstrumente.

1. PROBLEEMI KINDLAKSMÄÄRAMINE

Nagu mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevas teatises tunnistati, ei ole praegune taristu rahastamise ELi raamistik eespool nimetatud ülesande tõhusaks täitmiseks piisav. Taristu rahastamine on tõepoolest killustatud valdkondade, programmide ja finantsinstrumentide vahel, takistades seega valdkondade-, programmide- ja finantsinstrumentidevahelise võimaliku koostoime täielikku ärakasutamist ning riskide vähendamist³. Seoses sellega ja pidades silmas Euroopa Liidu vajadustele vastava taristu arendamise kiirendamist, otsustas komisjon teha ettepaneku luua tsentraalselt hallatav ühine vahend – nn Euroopa Ühendamise Rahastu, mille eelarve oleks 50 miljardit eurot ning millest rahastatakse „eelnevalt kindlaksmääratud ja ELi huvide seisukohast prioriteetseid transpordi-, energia- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiataristuid”.

Euroopa Ühendamise Rahastu loomise eesmärk on viia kõnealustes valdkondades taristu rahastamiseks ettenähtud ELi vahendid kooskõlla asjaomase valdkonna poliitikaeesmärkidega ja aidata seega lihtsustada valdkondlikke eeskirju, võttes arvesse poliitikaraamistikega seatud piiranguid.

Mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevas teatises ei määratud siiski kindlaks Euroopa Ühendamise Rahastu töökorda, mis võimaldaks finantsinstrumendil olla oma tegevuses edukas, st töökorda, mis looks Euroopa Liidu tulevast jätkusuutlikku konkurentsivõimet silmas pidades tema vajadustele vastava taristu arendamise kiirendamist toetavad investeerimistingimused.

Samal ajal – ja nagu mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevas teatises märgiti – näitab kehtivate valdkondlike eeskirjade valdkonnaüleline analüüs, et peale Euroopa Ühendamise Rahastu loomise on kolme kõnealuse valdkonna vahelist töökorda võimalik veelgi lihtsustada. Seepärast tuleks täiendavalt uurida valdkondade võimalikku koostoimet Euroopa Ühendamise Rahastu raames.

¹ KOM(2011) 500 (lõplik) ja SEK(2011) 868. Kõik dokumendid on avaldatud aadressil: http://ec.europa.eu/budget/biblio/documents/fin_fwk1420/fin_fwk1420_en.cfm.

² Õigusakti ettepanekud, milles sätestatakse muudetud poliitikaraamistikud vastavalt üleeuroopalise energiavõrgu (TEN-E), üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) ja üleeuroopalise telekommunikatsioonivõrgu (e-TEN) valdkonnas.

³ SEK(2011) 868, lk 79.

Eeltoodud kaalutlusi silmas pidades ja tuginedes programmi järelhindamisele, sidusrühmadega konsulteerimisele ning ekspertide soovitudele, määras komisjon kindlaks kaks peamist poliitikavaldkonda, kus turu- ja õiguslikud tõrked takistavad ELi rahastamise kasutamist, et toetada piisavalt ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks vajalike taristute arendamist:

- investeeringute finantsvõimendus: ELi rahastamise praegune kord, meetodid ja vormid ei toeta piisavalt investeeringute finantsvõimendust. ELi rahastamise jätkuvalt piiratud mõju kolm peamist põhjust on järgmised: ELi rahastamine ei ole piisavalt keskendatud tegelikku ELi lisandväärtust andvatele projektidele; praegune kaasrahastamismäärade kindlaksmääramise viis ei ajenda tegema vajalikke investeeringuid, sest kaasrahastamismäärad ei vasta projektidega kaasnevatele riskidele ega ole proportsionaalsed projektide keerukuse ja ELi lisandväärtusega; projektide ELi rahastamise senised vormid (toetused ja/või mõnes valdkonnas finantsinstrumendid) ei ole loonud keskkonda, mis toetaks piisavalt igas asjaomases valdkonnas vajalike erainvesteeringute tegemist;
- projektide rakendamine: praegused tingimused rahastamise taotlemise ja toetuste, järelevalve ja hindamise ning programmijuhtimise valdkonnas ei ole ELi vahenditest kaasrahastatavate projektide kiireks rakendamiseks piisavad.

Komisjon on analüüsinud, milliseks võivad nimetatud probleemid kujuneda tulevikus, kui poliitika jääb samaks, eriti juhul, kui jätkatakse 2007.–2013. aasta mitmeaastase finantsraamistiku rakendamist energia-, transpordi- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiavaldkonnas. Analüüs näitab, et sel juhul ei arendata 2020. aastaks tõenäoliselt välja Euroopa lisandväärtusega taristut. Erasektori kaasatus jääb minimaalseks isegi võimalikku pikaajalist ärihuvi pakkuvate projektide korral. Suuremad üleeuroopalised ühendused, sealhulgas ühendused naaberriikidega, jäävad loomata, eriti suurte tehniliste probleemidega või projektide elluviijatele vähest ärihuvi pakkuvate projektide korral. See kahjustab seega näiteks siseturu toimimist, juurdepääsetavust ja ühendusi naaberriikidega. Praeguse poliitika jätkudes on tõenäoliselt tähtsusetu ka mõju keskkonna- ja kliimamuutustega seotud eesmärkidele.

2. SUBSIDIAARSUSE ANALÜÜS

Üleeuroopalisi võrke reguleerib ELi toimimise lepingu artikkel 170, kus on sätestatud, et: „[---] liit [aitab] kaasa üleeuroopaliste võrkude rajamisele ja arendamisele transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika infrastruktuuri valdkonnas”. ELi õigus tegutseda taristu rahastamise valdkonnas on ette nähtud artikliga 171, kus on sätestatud, et liit „võib toetada eelkõige teostatavusuuringute, laenutagatiste või intressitoetuste näol liikmesriikide rahastatavaid ühist huvi pakkuvaid projekte”. Peale selle on ELi pädevus energiavaldkonnas sätestatud ka ELi toimimise lepingu artiklis 194. Komisjoni rahastamisetpanekud, mis on seotud üleeuroopaliste võrkudega, peavad heaks kiitma liikmesriigid, kes vastutavad projektide kavandamise ja elluviimise eest.

Komisjon rõhutas eelarve läbivaatamist käsitlevas teatises seda, kui oluline on kasutada ELi eelarvet, et „täita lüngad riigisisese poliitikakujundamise dünaamikas, mis loomulikult hõlmab piiriüleste küsimuste käsitlemist sellistes valdkondades nagu infrastruktuur, liikuvus, territoriaalne ühtsus [---] – need on lüngad, mis kahjustaksid vastasel korral ELi kui terviku

huve”⁴. Liikmesriigid peavad taristu kavandamisel ja rahastamisel üldiselt esmatähtsaks riigi seisukohast olulisi projekte⁵. Piiriüleised ühendused on siiski tähtsad, kui üleeuroopalised võrgud saavad tegelikkuseks, ja eelkõige selleks et tagada selliste võrkude puhul liidu kodanikele suurimat ELi lisandväärtust pakkuv parim ülesehitus.

Hiljem esitas komisjon oma mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevas teatises selgelt oma seisukoha ELi eelarve rolli kohta taristu arendamisel eelkõige energia-, transpordi- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiavaldkonnas: „[k]ogemus näitab [---], et liikmesriikide eelarves ei prioriseerita mitut riiki hõlmavaid piiriüleseid investeeringuid, et tagada ühtsele turule vajalik taristu. See on järjekordne näide ELi eelarve pakutavast lisaväärtusest”. Sellele lisaks on komisjon tõepoolest märkinud, et „kui Euroopa ei investeerii piisavalt oma tulevasse võrku, läheb see talle kalliks maksma”⁶.

Euroopa meetme võtmist taristu rahastamise valdkonnas õigustab probleemi riikidevaheline olemus.

3. ELI ALGATUSE EESMÄRGID

Nagu mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevas teatises märgitud, on Euroopa Ühendamise Rahastu üldeesmärk kiirendada Euroopa Liidu vajadustele vastava taristu arendamist, et saavutada ELi 2020. aasta strateegias püstitatud energia- ja kliimamuutustega seotud eesmärgid ning üldisemalt selle tulevane jätkusuutlik konkurentsivõime. Selle eesmärgi saavutamiseks ja pidades silmas eespool punktis 2 kirjeldatud probleemi, on käesoleva mõjuhindangu aluseks oleva algatuse eesmärk kehtestada Euroopa Ühendamise Rahastu vahendite kasutamist reguleeriv parim töökord.

Samal ajal – nagu on märgitud mitmeaastast finantsraamistikku käsitleva teatise punktis 4 – on selliste programmide ja vahendite nagu Euroopa Ühendamise Rahastu eesmärk muu hulgas ka lihtsustada valdkondlikke eeskirju. Seepärast tuleks kavandatud algatuse raames uurida võimalikult palju ka võimalikku valdkondadesisest ja -vahelist koostoimet, võttes arvesse valdkondlikes poliitikaraamistikes sätestatud poliitilisi eesmärke.

Erieesmärgid

Eelöeldut silmas pidades ja lähtudes käesoleva mõjuhindangu punktis 2 kirjeldatud probleemist, saab üldeesmärgi, s.o kehtestada Euroopa Ühendamise Rahastu parim töökord, jagada kaheks erieesmärgiks, mis on kooskõlas 2011. aasta teatisele lisatud komisjoni talituste töödokumendiga⁷:

⁴ KOM(2010) 700, lk 5.

⁵ Vt muudetud, üleeuroopalise transpordivõrgu (TEN-T) suuniste mõjuhindangu aruanne (SEK(2011) xxx), muudetud üleeuroopalise energiavõrgu (TEN-E) suuniste mõjuhindangu aruanne (SEK(2011) xxx) ja üleeuroopalise telekommunikatsioonivõrgu (e-TEN) suuniste mõjuhindangu aruanne (SEK(2011) xxx).

⁶ SEK(2011) 368, lk 78.

⁷ Komisjoni talituste töödokument „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve: praegune rahastamissüsteem, tulevased probleemid, sidusrühmadega konsulteerimise tulemused ning eri võimalused peamiste horisontaalsete ja valdkondlike küsimuste lahendamiseks”, SEK(2011) 868 (lõplik).

1. erieesmärk: määrata kindlaks rahastamisvormid, -meetodid ja -eeskirjad, et tagada ELi eelarvest eraldatavate vahendite maksimaalne finantsvõimendus seoses avaliku ja erasektori investeeringute kaasamisega üleeuroopalistesse ning ühtse turu mõõtmega projektidesse, eelkõige esmatähtsate võrkudega seotud projektidesse, mis tuleks ellu viia 2020. aastaks ja mille puhul Euroopa lisandväärtus on kõige olulisem (sh vajaduse korral ELi piire ületavatesse projektidesse);

2. erieesmärk: määrata kindlaks järelevalve- ja hindamismehhanismid, mille abil tunnustatakse tulemuslikkust ja karistatakse ELi vahendite ebatõhusa kasutamise eest, eesmärgiga tagada toetatavate projektide tõhus ning õigeaegne rakendamine.

Tegevuseesmärgid

Erieesmärgid saab omakorda jagada mitmeks **tegevuseesmärgiks**.

Investeeringute finantsvõimendusega seotud tegevuseesmärgid:

- *1. tegevuseesmärk: määrata kindlaks ettepanekute hindamise eesmärgid ja mitmetasandilised kriteeriumid, et tagada vahendite eraldamine ELi jaoks suure lisandväärtusega projektide rakendusmeetmete;*
- *2. tegevuseesmärk: määrata kindlaks maksimaalsed kaasrahastamismäärad projektidele antava ELi toetuse puhul vastavalt ELi lisandväärtusega seoses kehtestatud prioriteetidele ning projektidega kaasnevatele riskidele/turutõrgetele. Võimaldada kasutada neid määrasid paindlikult, et suurendada ELi vahendite finantsvõimendust;*
- *3. tegevuseesmärk: toetada taristutele spetsialiseerunud investorite osalemist, kehtestades turupõhiste vahendite kasutamist käsitlevad eeskirjad ja tehes kättesaadavaks piisavad vahendid innovaatiliste vahendite toetamiseks.*

Projektide rakendamisega seotud tegevuseesmärgid:

- *4. tegevuseesmärk: määrata kindlaks ettepanekute väljavalimise eeskirjad, et tagada vahendite konkurentsivõimeline ning läbipaistev eraldamine;*
- *5. tegevuseesmärk: sätestada ühtne järelevalve- ja hindamisraamistik, et toetada otsuste tegemist ELi vahenditest toetamise jätkamise, lõpetamise või muutmise kohta (st põhimõte „kasuta või kaota” ning eeskirjad, mis tagavad, et vahendite konkurentsivõimeline ümberjaotamine toimub läbipaistval ja hästi konkurentsivõimelisel viisil);*
- *6. tegevuseesmärk: luua programmi tsentraliseeritud juhtimiseks asjakohane institutsiooniline struktuur.*

4. POLIITIKAVÕIMALUSED

Euroopa Ühendamise Rahastu parima töökorra kindlaksmääramisel on oluline leida sobiv tasakaal valdkonna poliitiliste eesmärkide järgimise ja võimalikult suure koostoime tagamise vahel. Üksnes sobiv tasakaal tagab Euroopa Ühendamise Rahastu parima töökorra, st et see on kavandatud viisil, mis kindlustab parima hinna ja kvaliteedi suhte.

Kindlaksmääratud poliitikavõimalused, mis hõlmavad investeeringute finantsvõimenduse ja projektide rakendamise eri tasemel ühtlustamise kombinatsioone, jäävad kahe äärmuse vahel: üks äärmus on investeeringute finantsvõimenduse ja projektide rakendamise minimaalne ühtlustamine ja teine äärmus on investeeringute finantsvõimenduse ja projektide rakendamise maksimaalne ühtlustamine. Kahe äärmuse vahele jääb mitu vahepealset võimalust, mis hõlmavad minimaalse ja maksimaalse ühtlustamise ning eri tasemel ühtlustamise kombinatsioone.

Kõnealused kombinatsioonid on esitatud järgmises tabelis 1.

Tabel 1. Poliitikavõimaluste kindlaksmääramine

<i>Finantsvõimendus</i>	<i>Minimaalne finantsvõimendus</i>	<i>Maksimaalne finantsvõimendus</i>	<i>Eri tasemel finantsvõimendus</i>
<i>Rakendamine</i>			
Minimaalne rakendamine	<p>Minimaalne finantsvõimendus – minimaalne rakendamine (Euroopa Ühendamise Rahastu baasstsenaarium: eri kaasrahastamismäärad iga valdkonna ja projektiliigi jaoks; innovaatiliste finantsinstrumentide eri kombinatsioon iga valdkonna jaoks; eri kriteeriumid ELi lisaväärtuse kindlaksmääramiseks vastavalt valdkondlikele prioriteetidele; eri hanke- ja valikukord iga valdkonna jaoks; eri kontrollivahendid ja põhimõtte „kasuta või kaota” eeskirjad iga valdkonna jaoks; eri juhtimisstruktuur/rakendusamet iga valdkonna jaoks.</p>	<p>Maksimaalne finantsvõimendus – minimaalne rakendamine: ühtsed kaasrahastamismäärad kõigi valdkondade ja iga projektiliigi jaoks; innovaatiliste vahendite ühtne kombinatsioon; ühtsed eesmärgid ja kriteeriumid ELi lisaväärtuse kindlaksmääramiseks, mis põhinevad üldisel Euroopa 2020. aasta strateegial ja Euroopa 2020. aasta strateegia prioriteetide jaoks ettenähtud eelarvel; eri hanke- ja valikukord iga valdkonna jaoks; eri kontrollivahendid ja põhimõtte „kasuta või kaota” eeskirjad iga valdkonna jaoks; eri juhtimisstruktuur/rakendusamet iga valdkonna jaoks.</p>	<p>Eri tasemel finantsvõimendus – minimaalne rakendamine: ühtsed määrad teatavat liiki projektide (nt uuringud) jaoks; ühtsed määrad kui projektide riskitaseme funktsioon; erimäärad teatavate projektide jaoks olenevalt valdkondliku poliitika prioriteetidest; iga valdkonna jaoks eri kombinatsioon, mis koosneb järgmisest: – ühtsed omakapitali- ja võlainstrumentid; – erinevad täiendavad erivahendid; ühtsed kriteeriumid, mis põhinevad Euroopa 2020. aasta strateegial ja eelarve prioriteetidel, kuid mida vajaduse korral kohandatakse, et paremini saavutada üldprioriteetide raames valdkondlikke prioriteete; eri hanke- ja valikukord iga valdkonna jaoks; eri kontrollivahendid ja põhimõtte „kasuta või kaota” eeskirjad iga valdkonna jaoks; eri juhtimisstruktuur/rakendusamet iga valdkonna jaoks.</p>
Maksimaalne rakendamine	<p>Minimaalne finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine: eri kaasrahastamismäärad iga valdkonna ja projektiliigi jaoks; innovaatiliste finantsinstrumentide eri kombinatsioon iga valdkonna jaoks; eri kriteeriumid ELi lisaväärtuse kindlaksmääramiseks vastavalt valdkondlikele prioriteetidele; ühtsed hanked ja menetlused; ühised kontrollivahendid ja põhimõtte „kasuta või kaota” eeskirjad; ühine juhtimisstruktuur (rakendusamet).</p>	<p>Maksimaalne finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine: ühtsed kaasrahastamismäärad kõigi valdkondade ja iga projektiliigi jaoks; innovaatiliste vahendite ühtne kombinatsioon; ühtsed eesmärgid ja kriteeriumid ELi lisaväärtuse kindlaksmääramiseks, mis põhinevad üldisel Euroopa 2020. aasta strateegial ja Euroopa 2020. aasta strateegia prioriteetide jaoks ettenähtud eelarvel; ühtsed hanked ja menetlused; ühised kontrollivahendid ja põhimõtte</p>	<p>Eri tasemel finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine: ühtsed määrad teatavat liiki projektide (nt uuringud) jaoks; ühtsed määrad kui projektide riskitaseme funktsioon; erimäärad teatavate projektide jaoks olenevalt valdkondliku poliitika prioriteetidest; iga valdkonna jaoks eri kombinatsioon, mis koosneb järgmisest: – ühtsed omakapitali- ja võlainstrumentid; – erinevad täiendavad erivahendid; ühtsed kriteeriumid, mis põhinevad Euroopa 2020. aasta strateegial ja eelarve prioriteetidel, kuid mida vajaduse korral kohandatakse, et paremini saavutada üldprioriteetide raames valdkondlikke prioriteete; ühtsed hanked ja menetlused; ühised kontrollivahendid ja põhimõtte „kasuta või kaota” eeskirjad;</p>

„kasuta või kaota” eeskirjad; ühine juhtimisstruktuur (rakendusamet).
ühine juhtimisstruktuur (rakendusamet).

<p><i>Eri tasemel rakendamine</i></p>	<p><i>Minimaalne finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine: eri kaasrahastamismäärad iga valdkonna ja projektiliigi jaoks; innovaatiliste finantsinstrumentide eri kombinatsioon iga valdkonna jaoks; eri kriteeriumid ELi lisaväärtuse kindlaksmääramiseks vastavalt valdkondlikele prioriteetidele; ühtsed hanked (ja menetlused) valdkonnaülese mõõtmega projektide jaoks (kasutades spetsiaalset ühtse rahastamise rida); eri hanked valdkondlike projektide jaoks, kuid ühtsed (st täielikult ühtlustatud) menetlused; peamised ühtsed/ühtlustatud seirevahendid ja põhimõtte „kasuta või kaota” eeskirjad koos erivahendite ja kohandatud/sihtotstarbeliste eeskirjadega, et võtta arvesse valdkondlike iseärasusi; ühine rakendusamet kui ühtne juhtimisstruktuur, kuid komisjoni talituste poolne ülesannete eri tasemel delegeerimine igas valdkonnas.</i></p>	<p><i>Maksimaalne finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine: ühtsed kaasrahastamismäärad kõigi valdkondade ja iga projektiliigi jaoks; innovaatiliste vahendite ühtne kombinatsioon; ühtsed eesmärgid ja kriteeriumid ELi lisaväärtuse kindlaksmääramiseks, mis põhinevad üldisel Euroopa 2020. aasta strateegial ja Euroopa 2020. aasta strateegia prioriteetide jaoks ettenähtud eelarvel; ühtsed hanked (ja menetlused) valdkonnaülese mõõtmega projektide jaoks (kasutades spetsiaalset ühtse rahastamise rida); eri hanked valdkondlike projektide jaoks, kuid ühtsed (st täielikult ühtlustatud) menetlused; peamised ühtsed/ühtlustatud seirevahendid ja põhimõtte „kasuta või kaota” eeskirjad koos erivahendite ja kohandatud/sihtotstarbeliste eeskirjadega, et võtta arvesse valdkondlike iseärasusi; ühine rakendusamet kui ühtne juhtimisstruktuur, kuid komisjoni talituste poolne ülesannete eri tasemel delegeerimine igas valdkonnas.</i></p>	<p><i>Eri tasemel finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine: ühtsed määrad teatavat liiki projektide (nt uuringud) jaoks; ühtsed määrad kui projektide riskitaseme funktsioon; erimäärad teatavate projektide jaoks olenevalt valdkondliku poliitika prioriteetidest; iga valdkonna jaoks eri valik, mis koosneb järgnevast: - ühtsed omakapitali- ja võlainstrumentid; - erinevad täiendavad erivahendid; ühtsed kriteeriumid, mis põhinevad Euroopa 2020. aasta strateegial ja eelarve prioriteetidel, kuid mida vajaduse korral kohandatakse, et paremini saavutada üldprioriteetide raames valdkondlikke prioriteete; ühtsed hanked (ja menetlused) valdkonnaülese mõõtmega projektide jaoks (kasutades spetsiaalset ühtse rahastamise rida); eri hanked valdkondlike projektide jaoks, kuid ühtsed (st täielikult ühtlustatud) menetlused; peamised ühtsed/ühtlustatud seirevahendid ja põhimõtte „kasuta või kaota” eeskirjad koos erivahendite ja kohandatud/sihtotstarbeliste eeskirjadega, et võtta arvesse valdkondlike iseärasusi; ühine rakendusamet kui ühtne juhtimisstruktuur, kuid komisjoni talituste poolne ülesannete eri tasemel delegeerimine igas valdkonnas.</i></p>
---------------------------------------	--	---	--

(Teoreetiliselt) võimalike valikute arvukuse tõttu esitati esialgseks eelhindamiseks üheksa stsenaariumide kombinatsiooni, et hinnata ühest küljest nende kui poliitikavõimaluste sisemist ühtsust ja teisest küljest nende suutlikkust tõhusalt lahendada probleemide tuvastatud põhjusi ning saavutada asjaomaseid poliitilisi erieesmärke. Peale selle hinnati ka nende kooskõla komisjoni eesmärgiga suurendada praeguse finantsraamistiku tõhusust, lihtsustades/ühtlustades muu hulgas võimaluste piires kehtivaid eeskirju. Ilmnes, et üheksast teoreetilisest kombinatsioonist kolm ei ole rakendatavad: kaks neist (maksimaalne finantsvõimendus – minimaalne rakendamine ja minimaalne finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine)

stsenaariumidevahelise kooskõla (puudumise) tõttu, st et poliitikavõimalusena puudub neil sisemine ühtsus, ja üks (minimaalne finantsvõimendus – minimaalne rakendamine) seepärast, et sellega ei saavutata eesmärke, mille jaoks on Euroopa Ühendamise Rahastu loodud.

5. MÕJU HINDAMINE

Võttes arvesse Euroopa Ühendamise Rahastu loomise eeltingimusi (eelarve, tsentraliseeritud juhtimine, ELi finantsinstrumentide, sh ka turupõhiste vahendite vastavusse viimine valdkondade raames), mis sisalduvad kõigis käesoleva Euroopa Ühendamise Rahastu mõjuhinnangu kohaselt alles jäänud poliitikavõimalustes, on ilmne, et vanaviisi tegutsemisega võrreldes aitab Euroopa Ühendamise Rahastu suurendada märkimisväärset valdkondlikku mõju ning üldist sotsiaalmajanduslikku ja keskkonnamõju.

Kõigi poliitikavõimaluste puhul on nähtav positiivne mõju, mis tuleneb taristu kiirendatud arendamisest Euroopa Ühendamise Rahastu loomise kaudu. Mõju suurus sõltub siiski poliitikavõimaluste tõhususest kindlaksmääratud ülesande täitmisel – st Euroopa Ühendamise Rahastu parima töökorra väljatöötamisel.

Mõjuanalüüs näitas, et ühtlustamise erinev tase Euroopa Ühendamise Rahastuga hõlmatud valdkondades mõjutab selgelt mõju suurust. Mõju hinnatakse netomuutusena Euroopa Ühendamise Rahastu baasstsenaariumiga võrreldes (minimaalne finantsvõimendus – minimaalne rakendamine) ja ülevaade sellest on esitatud järgmises tabelis 1.

Tabel 1. Euroopa Ühendamise Rahastu allesjäänud poliitikavõimaluste mõju ülevaade

<i>Mõju</i>	<i>Eri tasemel finantsvõimendus – minimaalne rakendamine</i>	<i>Maksimaalne finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine</i>	<i>Maksimaalne finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine</i>	<i>Eri tasemel finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine</i>	<i>Eri tasemel finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine</i>	<i>Maksimaalne finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine</i>
ELile huvi pakuva taristu kiirendatud arendamine	+	-	-	+	++	
<i>sealhulgas:</i>						
<i>kooskõla valdkondlike poliitikaraamistikega</i>		+	-	=	+	
<i>valdkondadevahelise koostoime tase</i>		=	++	++	++	++
Halduskulude vähendamine	=	++	+	++	+	

Legend: – : negatiivne mõju
 = : mõju puudub
 + : positiivne mõju
 ++ : väga positiivne mõju

6. VÕIMALUSTE VÕRDLEMINE

Mõjuanalüüsi arvesse võttes loobutakse järgmistest poliitikavõimalustest: eri tasemel finantsvõimendus – minimaalne rakendamine, maksimaalne finantsvõimendus – maksimaalne

rakendamine, maksimaalne finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine ja minimaalne finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine. Üldiselt näitab analüüs, et poliitikavõimaluste „eri tasemel finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine” ja „eri tasemel finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine” abil on võimalik kõige tõhusamalt saavutada eesmärki määrata kindlaks Euroopa Ühendamise Rahastu parim töökind, mis võimaldaks kiirendada ELile huvipakkuva taristu arendamist.

Kuigi poliitikavõimalus „eri tasemel finantsvõimendus – eri tasemel rakendamine” tundub olevat kooskõla seisukohast parim variant, tagaks poliitikavõimalus „eri tasemel finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine” suurema tõhususe. Nende kahe poliitikavõimaluse vahel valimine tähendaks kaalumist, kumb on parem, kas võimalikult suure valdkondadevahelise koostoime tagamine või valdkonnasisese kooskõla suurendamine selle valdkonna poliitiliste eesmärkidega. Kuigi poliitikavõimalus „eri tasemel finantsvõimendus – maksimaalne rakendamine” seab valdkondadevahelisel ühtlustamisel suuremaid eesmärke, on selle tulemuseks väiksem valdkonnasisene kooskõla selle valdkonna poliitiliste eesmärkidega.

Sel põhjusel leitakse käesolevas mõjuhindangus, et mõlemad võimalused on asjakohased ja et poliitiliste otsuste tegijad peavad vastavalt eeltoodule kaaluma, kumb on parem, kas kooskõla valdkonna poliitiliste eesmärkidega või võimalikult suure koostoime tagamine.

7. JÄRELEVALVE JA HINDAMINE

Komisjon hindab määrust nõuetekohaselt ja vaatab selle läbi kolm aasta pärast selle vastuvõtmist. Peale selle jälgib komisjon pidevalt juba olemasolevate vahendite, st rakendusameti aastaaruande, kuid ka innovaatiliste finantsinstrumentide kasutamist ja mõju käsitleva EIP aastaaruande abil pidevalt määruse tõhusust. Samuti koostatakse institutsioonilise struktuuri välishindamise aruanne.